

καθημερινός

καθημερινός, -ή, -ό, επίθ. [<μτγν. καθημερινός <καθ' ἡμέρα], καθημερινός. **1.** που είναι κοινός, τυχαίος, συνηθισμένος: «δεν είναι καθημερινός άνθρωπος, για να του φέρεσαι με τον τρόπο που του φέρεσαι». **2.** το θηλ. ως ουσ. **η καθημερινή**, η εργάσιμη μέρα: «αν γίνει η συνάντηση καθημερινή, δε θα μπορέσω να 'ρθω, γιατί δουλεύω μέχρι αργά». **3.** το ουδ. ως ουσ. **το καθημερινό**, η τροφή ή τα χρήματα που απαιτούνται για την ημερήσια συντήρηση του ανθρώπου: «απ' το πρωί μέχρι το βράδυ αγωνίζεται για το καθημερινό του». **4α.** το ουδ. στον πλ. ως ουσ. **τα καθημερινά**, τα ρούχα που φοράμε κάθε μέρα, τα όχι επίσημα ρούχα: «έλα με τα καθημερινά σου, γιατί δε θα είναι και καμιά επίσημη συνάντηση». **β.** τα συνηθισμένα συμβάντα που τυχαίνουν στον άνθρωπο: «αυτά τα καθημερινά, χωρίς κάτι καινούριο στη ζωή μου, μ' έχουν τσακίσει». Επίρρ. **καθημερινά κ. καθημερινώς**, κάθε μέρα: «έρχεται καθημερινά και τα λέμε». (Λαϊκό τραγούδι: κι αυτό δεν τους το δίνουμε **καθημερινά**, τι κρίμα, γέροι, γυναίκες και παιδιά πεθαίνουν απ' την πείνα // **καθημερινώς** μου το 'λεγες πιστά πως μ' αγαπούσες, τα βράδια και τις Κυριακές με άλλονε γλεντούσες). Ακούγεται και **καθημερνός**, -ή, -ό. Επίρρ. **καθημερνά**.

- βγάζω το καθημερινό, βλ. φρ. βγαίνει το καθημερινό.

- βγαίνει το καθημερινό, κερδίζω τα χρήματα που απαιτούνται κάθε μέρα για τη συντήρησή μου: «δεν έχω παράπονο απ' τη ζωή μου, γιατί βγαίνει το καθημερινό». Για συνών. βλ. φρ. βγαίνει το καρβέλι, λ. [καρβέλι](#).

- τρέχω για το καθημερινό, αγωνίζομαι για το καθημερινό φαγητό μου και, κατ' επέκταση, ζω φτωχικά: «δεν είμαι για πολλά έξοδα, γιατί εγώ τρέχω για το καθημερινό». Για συνών. τρέχω για το καρβέλι, λ. [καρβέλι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας